

25 års historik för Sökö (Esbovikens) pensionärsklubb

Förord

Då jag åtog mig uppgiften att skriva en historik för Sökö pensionärsklubb, hade jag en ymnig källa att hämta uppgifter ur. Alla protokoll, årsberättelser, historiker och skildringar från resor och utfärder m.m. har varit noggrant och omsorgsfullt sparade i 25 års tid med början från de allra första anteckningarna från klubbens tillblivelse! Trots detta var uppgiften icke så lätt, snarare tvärtom. Att leta i det rikliga materialet och kunna plocka ut de bästa bitarna så att hoppen mellan de olika tidpunkterna icke blir för stora men ändå så, att läsaren kan få en möjligast bra bild av klubbens verksamhet under en såpass lång tid, var ett krävande och ansvarsfullt arbete. Så läsarna må förlåta mig om jag har missat något som i deras tycke skulle ha bort vara med. I historiken har jag låtit skrivarna själva stå för innehållet, att med egna ord beskriva det som hänt. Kanske läsningen på detta sätt blir litet mera njutbar än genom att bara läsa uppräknandet av torra fakta och data. Mina egna kommentarer är till för att sammanbinda de olika avsnitten. Tack till alla er som hjälpt mig bl.a. med layout, korrekturläsning och genom insändandet av foton.

Carl-Åke Wennström

Klubben bildas 1976

Då Svenska Pensionärsförbundet r.f. grundades år 1972 fanns det i vårt land vid det laget flera finskspråkiga pensionärsorganisationer. Den svenskspråkiga delen av befolkningen ansåg det nödvändigt att grunda en egen intresse- och medborgarorganisation. 1970-talet var i vårt land ett årtionde av kraftig organisering och därmed fick både förbundets föreningar och medlemsökningen genast en kraftfull start.

I Sökö ansågs att en pensionärsorganisation av något slag behövdes. Sökö svenska pensionärsklubb grundades den 14 oktober år 1976.

Om tiderna från klubbens tillkomst skriver Anna Mattsson följande:

" Det bästa som hände Sökö svenska pensionärer var då klubben startades. En sedan länge närd tanke hade då blivit förverkligad. Hösten 1976 sände Harriet Strengell (som hon då hette) ut ett meddelande till pensionärerna angående startandet av en klubb. Dagen var utsatt till den 14 oktober 1976. Ett tjugotal pensionärer hörsammade kallelsen.

Harriet utsåg Hans Lundell till ordförande, Alvar Lindholm till viceordförande och Anni Sundström till kassör. Någon sekreterare fanns icke förrän 1979.

Vi började under blygsamma förhållanden i församlingens lokal på Övergårdsgränd 3 och i församlingens regi. Församlingens stadgar skulle följas, för en gång, då Harriet var närvarande, uppmuntrade hon oss att sjunga från församlingens sångböcker, andra fick icke användas. Vi hade nämligen våra gamla allsångsböcker liggande på bordet och hon såg dem.

Lokalen var ganska liten och vi hade två runda bord till vårt förfogande samt ett 20-tal stolar.

Medlemsantalet ökade och sittplatserna tog slut, men vi fick låna taburetter från barndaghemmet alldeles invid. Ganska trångt var det då vi skulle avnjuta vår kära kaffetår.

Köket var också ganska enkelt med en liten kaffebryggare som ibland strejkade och att brygga kaffe till 20 - 30 personer var ingen lätt sak. Diskningen försiggick i en liten lavoar, så någon lyx var det ej, men vi klarade det trots allt i tre års tid. Till en början var programmen ganska enkla vid våra sammankomster, med sång, prat och kaffe förstås, men vi hade det gemytligt.

Vår ordförande Hans Lundell arbetade mycket med att frigöra oss från församlingens regi, han ville frigöra oss från beroendet och i stället ansluta oss till Svenska pensionärsförbundets verksamhetsområde och han lyckades faktiskt. Men vi fick ändå fortsätta med våra sammankomster i församlingens lokaliteter. Då kapellet blev färdigt 1978 fick vi flytta in där, men det rum som anvisade oss blev också det snart för litet, ty medlemsantalet ökade hela tiden, från ca 20 - 30 år 1976 till

nuvarande 126 medlemmar år 1984. Vår första ordförande, Hans Lundell, gick helt oväntat hastigt bort den 27 april 1979.

Klubben höll även kontakt med pensionärerna i Esbos vänorter i Danmark, Sverige och Norge. Sålunda besöktes Köge år 1978, Esbos vänort i Danmark. På återresan besöktes Kristianstad Esbos vänort i Sverige. År 1979 kom turen till Norge och vänorten Kongsberg. År 1981 gjorde Kongsbergs pensionärer en svarsvisit i Esbo och Sökö-klubben."

De fem första åren 1976 - 1981

I det allra första protokollet från ett styrelsemöte 28.10.1976 skriver Anna Mattsson:

" Styrelsen samlades på uppmaning av Harriet Strengell. Harriet Strengell öppnade mötet som hölls tillsammans med Sökö pensionärskrets vars medlemmar träffas varannan torsdag. Klubbmötena nu varannan onsdag med början 3 nov kl.14. Kaffevärdinnor: Martha Engman och Anni Sundström. Kaffets pris 2 mk/kopp. Kyrkoherde Harry Wahlsberg avslutade mötet. 19 närvarande."

Anna Mattsson fortsätter sin berättelse om verksamheten efter 1976:

" Under perioden september-maj träffas klubbmedlemmarna regelbundet varannan onsdag och då varierar programmen från sång, lotterier, frågelekar, korta sketcher utförda av medlemmar, förevisning av diablerer både från andra länder och hemifrån, samt reseminnen. Vidare hör till programmet teaterbesök både vinter och sommar, exkursioner, temadagar, konditionsdagar och kryssningar.

Varje år håller klubben julfest med program. Helsingfors Aktiebank, Sökö-filialen, ihågkommer pensionärerna varje vår med program och traktering. Under sommarmånaderna träffas vi på fritidsstugan i Hanikka tredje året i följd. Där idkar vi olika slag av aktiviteter, samt simmar och badar bastu. Och varje sommar görs en utflykt till Herrö med Esbo I, där kan vi sola oss, simma, bada bastu och den som vill kan grilla korv.

Det är bra att vara aktiv så länge man orkar, för den dagen kan komma för envar då vi inte längre har förmåga att göra något. En passiv person känner sej ofta ensam och har tråkigt, så därför "Låt oss leva för varandra och ta vara på den tid vi har! "

Första årsmötet 1977

I ett handskrivet "protokoll" från det första årsmötet som hölls 19.10.1977 i Bemöle kaffestuga skriver

Hans Lundell följande:

" § 1. Mötet öppnades av ordförande Hans Lundell och konstaterades mötet lagligt sammankallat och således beslutsbart.

§ 2. Föredrog ordföranden verksamhetsberättelsen för det gångna året. Däri konstaterades att detsamma varit innehållsrikt, regelbundna samkväm med omväxlande program har hållits, fester och lotterier har anordnats bl. annat julfest, en synnerligen uppskattad vårfest på Vikingaborg, sommarutfärd till Herrö i Esbo skärgård. Alla aktiviteter har bekostats av medlemmarna, utan någotslags bidrag från annat håll. Här kan omnämnas, att medel har nog anhållits av Esbo stad, som även beviljade sådant enl. brev av 10.05.77. Genom mellankomst av Esbo-Grankulla föreningens styrelse har tillsvidare ej några pengar hörts av. Ordföranden erhöll mötets fullmakt, att fortsätta åtaganden i denna för klubben tråkiga sak. Kassörens uppgift har nu synnerligen förtjänstfullt skötts av Anni Sundström, och uppvisar kassan ett överskott per 19.10 på 1 358 mk. Medlemsantalet har från ett 20-tal vid starten 14.10.76 stadigt stigit. Samkvämen 1 och 3 onsdagen i månaden äro välbesökta, i genomsnitt 30-35 medlemmar, vilket bevisar att sammanhållningen har nu en uppgift att fylla. Mötet godkände enhälligt årsberättelsen och beviljades ansvarsfrihet för den avgående styrelsen.

§ 3. Till årsmötets ordförande utsågs Hans Lundell.

§ 4. Val av styrelse för nästa verksamhetsår verkställdes.

§ 5. Till klubbens ordförande utsågs Hans Lundell, viceordförande Eiler Eriksson. Kassörens åtaganden sköts av Anni Sundström. Övriga medlemmar äro Ethel Marnila, Martta Engman, Anna Mattsson, Marita Pluthén. Funktionerna fördelas av styrelsen. Revisor och protokolljusterare är Herman Standertsköld.

§ 6. Mötet avslutades kl. 17.00. Mellan förhandlingarna hade kaffe med dopp intagits, gamla trevliga sånger, ledda av vår sångarbas Eiler Eriksson ljudit i den traditionsrika kaffestugan till skenet av en öppen brasa. Med en av klubben bekostad buss, begav sig sedan var och en till sitt, fast beslutna att även i fortsättningen arbeta för trevnad tillsammans. ”

Programmet för år 1977 var bl.a.

19.1. Årets första möte i församlingshemmet Övergårdsgränd 3

28.4 Vårfest på Vikingaborg 61 personer tillsammans med Mårtensbacka pensionärer

18.10. Meddelas i Agendan ny adress, Kapellet, Sökögränd 3.

19.10 Årsmöte. Bemböle kaffestuga.

År 1978:

29.11. Årsmöte. Ordf. Hans Lundell, v.ordf. Johan Nyman, sekr. Anna Mattsson. kassör Anni Sundström, verk.ledare Martha Engman och Marita Pluthén. Mötet hölls på Mataskär.

Under de fem första åren hade klubben följande ordförande:

Hans Lundell 1976 - 1979

Johan Nyman 1979 - 1980

Gunhild Sandberg 1981 - 1982

Anna Mattsson var sekreterare 1979 - 1981.

Tiden efter 1981

Om en resa som klubben företog till Danmark år 1984 skriver Leone Winqvist följande:

" Måndagen den 9 april kl. 17, samlade Johan (Nyman) vår reseledare, sin fårahjord på 47 förväntansfulla resenärer på Viking Lines terminal i Södra hamnen. Sedan alla räknats in, och hytt och landstigningskort utdelats steg vi ombord på m/s Viking Saga. Vår planerade resa till Danmark hade börjat.

Väl ombord och installerade i våra hytter sökte vi oss naturligtvis till matsalen för att få plats vid smörgåsbordet. Andra som inte tyckte om att trängas i matköerna åt i lugn och ro sin måltid i baren, allt medan Viking Saga sakta gled ut på Finska vikens bölja i den lugna och vackra kvällsstunden.

Kl. 21 samlades hela sällskapet i konferensrummet till ett litet samkväm, där vi bekantade oss med våra gäster, som inte hörde till vår egen klubb. Vi fick information om programmet, sjöng några sånger och köpte lotter i ett litet lotteri, som skulle dras på hemresan.

Sedan var kvällen fri för var och en att firas efter eget behag, lyssna till musiken, ta sig en svängom, eller taga sig ett glas i goda vänners lag innan vi vaggades till ro av motorns taktfasta dunkande.

På morgonen åt vi en riklig sjöfrukost för att orka med den långa bussresan som förestod.

Vid ankomsten till Stockholm väntade Williams buss, och så begynte resan söderut. Vi stannade vid Stavsjö Vårdshus och drack förmiddagskaffe, fortsatte så vidare den natursköna vägen längs Vätterns strand. Vägen löper där många tiototal mil längs stranden av sjön som i sig själv är 136 km lång.

Andra gången stannade vi vid Brunstorps Vårdshus och åt en bit mat och så åkte vi utan uppehåll ända ner till Helsingborg, där vi tog färjan över till Helsingör.

Så var vi då på dansk mark. Ännu återstod en timmes resa innan vi var framme till vårt hotell, men resan gick längs en vacker väg på Själlands kust "Strandvejen", på ena sidan Öresunds öppna fjärdar och på den andra pittoreska byggnader, med sina vackra trädgårdar där gräsmattorna lyste gröna och krokus ooh påskliljor och forsytia och tibast buskarna lyste med sina blommor på bar kvist. Det var som att komma direkt in i våren från de snötäckta ängderna i vårt nordliga Finland.

Efter något sökande var vi så framme vid hotell Selandia, där vi skulle bo de två dagarna i Danmark, någon större komfort var där ju inte, men det hade vi inte heller väntat oss. Men rent och snyggt var det och sköna bäddar att sova i, och vänliga människor som betjänade oss.

Morgonmålet fick vi där vi bodde. Det var riklig och god mat. Middagen serverades på Hotell Royal ett

stycke därifrån, en ny fin restaurang. Den dagen var det kyckling och andra dagen filé. Någon klagade nog över att den var seg, men kanske det inte skadade med lite käckgymnastik. Skrattmusklerna fick gymnastik, mycket tack vare vår glada Rakel, som alltid hade något roligt att komma med såväl vitsar som visor. Annars klingade också sångerna glatt under hela resan.

Vi hade endast en hel dag i Köpenhamn till vårt förfogande. En rundtur i Köpenhamns centrala delar tog 3 timmar i anspråk. Vi hade en duktig guide som förde oss till många sevärdheter. Den stora Gruntvigkyrkan med sina 2 000 sittplatser, men som enligt guiden, en vanlig söndag besöks av ca 20 personer. Genom Möllerska parken gick vi till Amalienborg där vakterna i sina granna uniformer spankulerade och där Dannebrog (flaggan) vajade i toppen av tornet som tecken på att Dronning Margarete var hemma. I parken på Rosenborgs slott blommade så mycket krokus som vi aldrig tidigare sett, en matta i blått, vitt och gult, på ett område av hundratals kvadratmeter. Hit lär Danmarks invånare valfärda varje vår när krokusen blommar.

En varm applåd fick också gudinnan Gefion i sin fontän. I det ögonblick vår buss stannade, kopplades vattnet på i springbrunnen, och hon fick ett första bad för våren tillsammans med sina söner, förvandlade till oxar. Sägna vet berätta att Själland skapats av den jord som hennes oxar släpat från Sverige.

Men inte bara det vackra visade guiden oss. Beklämmande var det att se den beryktade stadsdelen Kristiania med sin hippiefolkning, en skamfläck för Danmark som regeringen inte får någon bukt med. Efter rundresan och middagen på Hotell Royal var eftermiddagen fri för shopping och på kvällen fick var och en roa sej efter fritt val. De flesta sökte väl upp något trevligt litet ställe, där man fick sitt kvällskaffe, lyssna till musik och ta ett litet glas till stimulans. Frestande var det att närmare bekanta sej med Köpenhamns nattliv, men för det var vi pryda nordbor lite för blyga.

Någon hög uppfattning om den danska moralen fick vi inte, åtminstone inte i de kvarter vi rörde oss. Tur att vårt sällskap bestod av 40 kvinnor och bara 8 män, annars hade väl de ljuva unga flickorna på gatan med sina trånande blickar lockat våra gossar in på syndens väg, fast vem vet, natten var lång och dörrarna till syndens nästen var farligt nära.

Sista morgonen i Köpenhamn var det tidig väckning, Williams buss skulle avgå redan 7.30. och innan dess skulle morgonmålet ätas och packningen vara klar. Det regnade då vi bröt upp. Färden gick samma väg som vi kommit och framme i Stockholm sken solen.

Vår duktiga chaufför Bosse är värd en eloge. Alltid hjälpsam och vänlig, och säker och lugn vid ratten. T.o.m. guiden i Danmark gav honom högsta betyg för hans körning. Vi avtackade honom med en gåva insamlad bland resenärerna. Också han tackade och tyckte att han haft ett trevligt sällskap att resa med. Vid Viking Saga skildes vi och han fortsatte via Kapellskär till Åland därifrån han var hemma. Vi steg ombord på båten och i konferensrummet träffades, vi kl. 21 för en sista samling. Där avtackades vår utmärkta reseledare Johan och likaså Hjördis som haft mycket arbete med planeringen av resan. Nu drogs också vinsterna i lotteriet. För Gösta (Winqvist) blir det nu att planera för en ny resa. Han var igen den lyckliga vinnaren av huvudvinsten, en resa tur-retur till Stockholm med m/s Viking Saga för två personer som Viking Line Ab donerade åt oss.

Efter ännu en natt på båten anlände vi till Helsingfors där vi skiljdes. Jag tror att alla var nöjda med sin resa. Allt hade ju förlöpt väl. Om det var något vi ovana resenärer inte visste eller förstod, klarades det upp i ett huj av Johan, vårt allt i allo.

Borta bra men, hemma bäst och visst var det skönt att stiga in genom dörren till vår egen vrå. Under de få dagar vi varit borta hade snön smultit vid trappan och sol och fågelsång tog emot oss. Man märkte tydligt vårens ankomst i luften.

En trevlig resa är avslutad, och ännu en gång vill vi tacka Johan på vars ansvar allt har vilat. Hjärtligt Tack. "

1982

Vårsäsongen avslutades med en liten rundresa i Esbo. I en reseskildring står att läsa följande:

" Sökö pensionärsklubb avslutade vårsäsongen med en "Esbo-runt" tur onsdagen den 26.5. Jarl Mattsson guidade oss under färden.

När vi vid Sökö blomkiosk lyckats placera in 55 klubbmedlemmar i bussen, startade vi för en två timmars färd. Första rundan gjordes till Finnå där det finns kraftverk, industrier och olika företag. Sen åkte vi vidare genom de vackra strandområdena i Mattby, Gäddvik och Westend med de sköna badstränderna och lyxiga bostadsområdena.

Därifrån åkte vi en slinga till Hanaholmens kulturcentrum, in kunde vi ej komma och tidtabellen medgav det ej heller.

Vi vände om och åkte därefter genom Otnäs till Olars, vidare genom Alberga och Kilo, vi passerde Klappträsk i Grankulla sedan Bemböle och så resans mål Lepolampi, där vi intog lunch.

Under färden fick vi en ypperlig information av vår kunniga guide Jarl Mattsson, vi kunde konstatera att ingen kan göra det bättre, han kan sitt Esbo.

Efter att vi intagit lunchen voro vi färdiga för returren. Innan vi lämnade matsalen tog klubbens ordförande Johan Nyman till orda och med välvalda ord tackade han för gott samarbete.

Enligt en Gallup vid senaste klubbmöte framgick det att alla voro nöjda med den nuvarande klubbverksamheten.

Ordförande avslutade, med att önska alla en riktigt god sommar.

Klubbmedlemmarna svarade med att önska detsamma och gav ordföranden tacksamma applåder.

Före starten från Lepolampi, efter att alla intagit sina platser i bussen underhöll fyra av klubbens damer oss med en trevlig berättelse om årtiderna. De avtackades ljudligt."

För att precisera verksamheten och inte enbart koncentrera sig på klubbmötena fanns det år 1982 följande utskott:

- socialutskottet med Anni Sundström och Hjördis Nieminen. Uppgifter: sjukbesök, uppvaktningar och skötandet av medlemskartoteket,
- program- och teaterutskottet med Brita Colliander och Johan Nyman
- reseutskottet med Hjördis Nieminen
- arbetsutskottet med Helga Nysten och Astrid Nyman
- språkgruppen "Bitte" med Ethel Marnila som initiativtagare och ledare
-

1984. Klubben ser sig omkring

Om besök i några servicehus i Esbo skriver den flitiga skribenten Margareta Bygglin följande:

" Onsdagen den 31 oktober 1984, Sökö Pensionärsklubbs ordinarie mötesdag, träffades vi inte som vanligt i Församlingssalen utan företog i stället en rundtur i Esbo till några servicehus för pensionärer. Starten skedde kl. 9.00 från Sökö blomkiosk och bussen körde den vanliga uppsamlingsrundan, vilket resulterade i att 46 förväntansfulla deltagare på vägen till vår första anhalt lyssnade till utfärdsvärdinnan Mia Wahlströms välkomsthälsning och redogörelse för vad som komma skulle. Vi var verkligen i goda händer för dagens guide var alla svenska pensionärers och isynnerhet vår klubbs högtaktade Jalle Mattsson, Esbokännare av Guds nåde.

Första målet var Hagalunds servicehus, mycket omskrivet och i sanning värt alla vackra ord vi läst om dess ljusa, vackra utrymmen. Vi guidades runt av husets föreståndarinna, såg matsal, hobbyrum, där olika aktiviteter var i full gång, konditionssal, utrymmen för hårvård och fotvård. Det må vara oss förlåtet att många av oss nog kände ett sting av avund.

Efter besöket hade vi en halv timme på oss för att söka oss till någon servering för den händelse kaffetanden värkte. Valfrid Björståkt upplyste oss om att sparbankerna denna dag hade gratis kaffeservering i sina kontor, så endel följde i hans fotspår till Helsingfors Sparbank och förplägades där, medan andra sökte sig till något kafé eller passade på att uträtta ärenden i det kommersiella centrum, som Hagalund utvecklats till.

Följande mål var servicehuset i Alberga. Igen kunde vi konstatera hur bra pensionärerna i trakten av ett all-aktivitetshus har det med matsservering, hobbyverksamhet, trivselutrymmen med böcker och

spel mm. mm. Efter den guidade rundvandringen bjöds vi på saft.

Men färden gick vidare. Jalle Mattsson berättade under hela resan sakkunnigt om gårdar, industrier och byar vi åkte förbi. Så kom vi småningom till Gröndals servicehus och nu gjorde sig avunden påmind på allvar. Det var inte nog med alla allmänna utrymmen för måltider, hobbyverksamhet, konditionsövningar och trivselstunder, i huset finns också pensionärsbostäder. Vi fick besöka en enrummare och en tvårummare, rymliga och praktiskt planerade. I bottenvåningen är hälsostationen inrymd, där sju läkares tjänster står till förfogande. Föreståndarinnan är dessutom sjuksköterska, så man kan faktiskt säga: tryggare kan ingen vara än den som lyckats slå ner sina bopålar i detta hus. Sista anhalten på vår servicehusrunda var Köklax all-aktivitetshus, den senaste av Esbo stads satsningar för sina pensionärer. Innan vi började rundvandringen samlades vi alla i matsalen, där föreståndarinnan berättade om husets olika utrymmen och vilka aktiviteter, som redan pågick och vilka som småningom skulle komma i gång. Innan vi spred oss för att med egna ögon beundra de vackra lokaliteterna tackade Mia Wahlström å allas vägnar för att vi beretts tillfälle att bekanta oss med detta servicehus. Att vi alla verkligen förenade oss i tacket visade vår varma applåd.

Vår rundvandring genom blänkande nya utrymmen för hobbyverksamhet, hygien och konditionsövningar berikades ytterligare av en utställning av alster från det numera nedlagda glasbruket i Köklax.

Ja, så ställdes färden mot restaurang Laguna, som kl. 14 var beredd att servera lunch åt det vid det här laget rätt hungriga utfärdssällskapet. I den hemtrevliga miljön smakade salladstallriken, biffen med potatismos och grönsaker samt kaffet alldeles utmärkt. Hade det dessutom varit vackert väder skulle man kunnat njuta av restaurangens vackra omgivningar alldeles invid Klappräsk.

Tyvärr hade vi under hela dagen gråväder, dis och regn. Vädrets omilda makter kunde dock inte förta den glada stämning som rådde under hela resan. Inte minst gladdes sinnerna av hoppet om att vi själva om ett par år har ett eget servicehus i Sökö. Åtminstone påpekades på varje ställe vi besökte att nästa gång är det vår tur att få ett eget hus, där vi kan träffas, äta lunch till förmånligt pris, väva, snickra, dansa och sköta både vår lekamliga och andliga hälsa. Den dagen ser vi med förtröstan fram emot. "

Och drömmen om att klubben skulle kunna byta ut sina trånga utrymmens i församlingssalen mot nya blev verklighet två år senare.

1986. Till Svartå och Fiskars

Klubbens utfärder beskrevs av Margareta Bygglin så bra och intressant att här måste ännu återges en berättelse som hon skrev om en utfärd .

" Vårutfärden 1986 gick till Svartå och Fiskars. Dagen var den 28 maj. Intresset för våra utfärder är ju alltid stort, så ock denna gång. 45 klubbmedlemmar plockades upp längs vår vanliga uppsamlingsrutt. Så fortsatte vi västerut genom ett redan sommargrönt landskap. Solen sken och fördunklades bara ibland av små oskyldiga molntappar. Med tacksamhet noteras, att vi som kunnig färdledare hade Jalle Mattsson.

Första anhalten var Västra Nylands Folkhögskola i Karis, som förutom stora moderna lokaliteter har en synnerligen sympatisk rektor, som i skolans stora auditorium berättade för oss om denna läroinrättnings många olika studieriktningar och kurser. Hans lättsamma och med humor kryddade framställning uppskattades i hög grad av oss alla. Efter denna presentation visades vi till den rymliga matsalen, där vi förplägades med verkligt gott kaffe och hembakt bröd.

Färden fortsatte till Svartå där vi besökte den gamla kyrkan, beundrade det ståtliga slottet, den största icke-kyrkliga träbyggnaden i Finland byggd på 1760-talet. Ända sen dess har godset varit i släkten Linders ägo med undantag för en parentes på ett par decennier då firman Stockfors var ägare och lät både träslottet och gårdens andra byggnader förfalla. Senaste år återgick godset genom köp i den linderska ättens ägo. Den nuvarande slottsherren Magnus Linder har igångsatt ett pietetsfullt restaureringsarbete och hans avsikt är att göra Svartå till ett högklassigt rekreationscentrum. Själva slottsbyggnaden kommer att användas för museala ändamål. Vi hade också tillfälle att en stund vandra omkring i den stora vackra parken med sina sekelgamla ädelträd och sin romantiska

kärleksbro, vi fick titta in i den tidigare för rid- och vagnshästar avsedda stallbyggnaden, som just höll på att invändigt byggas om till en förstklassig restaurang, som numera lär ha öppnats. I slottets flygelbyggnad och de iståndsatta torparstugorna inreds bekväma resanderum.

Så åkte vi vidare till Fiskars. Där hade vi tid på oss att ströva omkring, vandra längs den smala bruksgatan, utifrån betrakta den imponerande slottsbyggnaden, det gamla järnbruket, de röda små husen och den idylliska ån. Några fann kanske någonting att köpa i den lilla handslöjdsbutiken och några sökte sig visst för att bese en liten konstutställning,

Småningom började vi hungriga och förväntansfulla söka oss mot Fiskars Vårdshus, som reserverats för oss för lunch kl. 14. Tidpunkten bekräftades ytterligare genast vid vår ankomst till Fiskars. Döm om vår förvåning, då vi kom dit och det fanns endast ett par lediga bord i hela restaurangsalen. Alla de övriga var upptagna av andra gäster, som ännu kl.14 satt där i godan ro, beställde och serverades både det ena och det andra. De våra bildade en stor skock i dörröppningen, som bara tåligt stod där och väntade. Nåja, efter en halv timme hade alla i varje fall fått plats och vi anvisades det stående bordet. Det var nog också i stort sett bara ett stående bord, för det fanns sannerligen inte mycket ätbart att välja på. Många av oss återvände till sitt bord med lite kinasallad och några pickles på sin tallrik. Och sist och slutligen var det nog det lyckigaste, för det visade sig ju i sinom tid att de som försökt stilla sin hunger genom att ta lite mera ur de få framdukade pytsarna fick genomlida en natt och ännu påföljande morgon med svårt illamående och magplågor med allt vad därtill hör.

När vi äntrade bussen igen grät t.o.m. himlen en liten skvätt över vår misslyckade måltid men torkade sina regntårar under färden hem till vårt kära Esbo.

Synd var det ju att det blev en så snöplig avslutning på vår utfärd, men så materialistiska är vi ändå inte, att vi bara skulle tänka på mat. Allt det vackra och kulturhistoriskt värdefulla vi fick se och uppleva under vår resa är väl ändå det som blir ett bestående minne för oss. "

1986

I en 10-års historik 1976 -1986 återigen skriven av Margareta Bygglin i november 1986 står det följande:

" I takt med det ökande medlemsantalet och den mera organiserade verksamheten fick klubbens möten också en annan prägel. Man började bjuda på program: uppläsningar, diabilder, små föredrag och reseberättelser, frågelekar, sketcher, lotterier, allsång ur egna sångböcker, föreläsningar av inbjudna gäster, ofta med tonvikt på hälsovård. För några år sedan bildade röstbegåvade medlemmar en sånggrupp, som då och då förgyller våra sammankomster.

Hatt- och vårfest 30.4.1986 i Sökö kapell. Fr.v. Anna Mattsson, Göta Nordström, Leone Winqvist, Gösta Winqvist, Sara Winqvist, Maria Rasehorn och Märta Lönnroth.

Verksamheten fick alltså småningom den form som den har nu tio år efter klubbens tillkomst. Utfärder, vanligtvis förbundna med en gemensam lunch, exkursioner och teaterbesök har alltmer blivit något, som våra medlemmar med förväntan ser fram emot. Nämnas bör också de vänbesök vi gjort hos några andra pensionärsklubbar i Esbo, Ekenäs och Borgå och deras svarsvisiter hos oss.

Genom vår huvudförening Esbo svenska pensionärer har klubben tillfälle att vara med om resor till olika nordiska länder, fira julfest tillsammans med andra glada Esbopensionärer, delta i temadagar och uppleva minnesrika, av Pensionärsförbundet årligen arrangerade vinter- och sommardagar, de senare ofta förlängda med någon dags resa till olika sevärda platser i

Hatt- och vårfesten forts.

Fr.v. Sylvia Olin, Leone Winqvist, Märta Lönnroth, Ester Eriksson, Frank Lönnroth, Marja Keinänen och Helga Nysten.

eget land eller t.o.m. över Bottenhavet. En värdefull och uppskattad förmån är Pensionärsförbundets tidning God Tid som distribueras till alla medlemmar.

Från början av september till slutet av maj håller klubben regelbundet sina möten varannan onsdag med några veckors uppehåll kring julen. Men också under sommarmånaderna har medlemmarna sedan några år tillbaka haft tillfälle att träffas helt informellt på fritidsstugan i Hanikka, där det ges möjlighet att bada bastu, simma, grilla korv, dricka kaffe och framförallt idka friluftsliv med spel och lekar. Varje sommar företas också en båtutlykt till Herrö, vid vackert väder en oförglömlig skönhetsupplevelse, vid regn och hård vind ett spännande äventyr.

Som tidigare nämndes var medlemsantalet den första tiden mellan 20 - 30. För närvarande räknar vi med något över 100 medlemmar. Ännu för något år sedan hade vi kommit upp till ett antal av ca 120, men under det gångna året har medlemskåren tyvärr kännbart decimerats, dels beroende på att under detta år ett osedvanligt stort antal av våra gamla, trofasta medlemmar gått ur tiden, dels på grund av att en ny pensionärsklubb grundats i Olars, till vilken några medlemmar med boningsort där övergått.

Marja Keinänen

Hjördis Nieminen

Under året har dessutom endast några få nya medlemmar anslutit sig. I detta hänseende torde var och en av oss ha en uppgift att fylla genom att för närboende

nyblivna pensionärer i vår vän- och bekantskapskrets berätta om vår klubb och få dem intresserade av vår verksamhet.

Klubbens ordföranden har under den gångna tioårsperioden varit: Hans Lundell, Johan Nyman, Gunhild Sundberg och för närvarande Hjördis Nieminen.

Noteras bör, att hittills tre av Sökö-klubbens medlemmar befunnits värdiga att inneha den ansvarsfulla och arbetsdryga posten som ordförande för vår huvudförening, Esbo svenska pensionärer, nämligen Hans Lundell, Jarl Mattsson och Valfrid Björstakt. Men ännu högre har en av dem nått. Vår egen Jalle Mattsson har under de tre senaste åren verkat som hela pensionärsförbundets ordförande och i denna egenskap energiskt och målmedvetet drivit alla svenska pensionärers sak.

Det är väl inte utan att vi ibland tyckt oss ha skäl att yvas över att vår klubb visat sig ha sådana andliga resurser, som uppskattas och behövs i betydligt större sammanhang än i vår lilla krets.

Sökö svenska pensionärsklubb har alltså nu rätt framgångsrikt avverkat sitt första decennium och har all anledning att med tillförsikt se fram emot kommande år."

På Herrö 29.7.1986. Fr.v. Gretel Lönegren, Marja Keinänen och Ulla Standertskjöld.

Seniordans

Seniordansen började vinna utöware i Finland och en av förespråkarna i klubben var den aktiva Ethel Marnila. Hon skriver i ett brev till styrelsen där hon försöker få klubben tänd på dansen:

" Till styrelsen för Sökö klubben den 14 mars 1986

Som alla troligen vet uppstod seniordansen i Västtyskland på 1970-talet. Läraren Ilse Tutt, komponerade lämpliga uppmjukningsövningar till musik för sin 90-åriga svärmor och andra på ett ålderdomshem. 1977 bildades ett riksförbund i Västtyskland och 1979 hölls den första kursen i Finland på initiativ av Margareta Grigorkoff, och Eija Francke införde seniordansen i Esbo redan då.

Varför har ingen brytt sig om att starta seniordansövningar här i södra Esbo? Jag vet inte svaret.

Seniordansen är en mjuk, rytmisk motionsform för äldre och rörelsehämmade människor. Det finns många danser t.o.m. för rullstolsbundna, men naturligtvis ännu fler för rörliga pensionärer, oftast i ring, en och en eller två eller tre och betecknande för seniordansen är det ständiga partnerbytet, man kommer i kontakt med många fler människor.

För att få seniordans också till Sökö började jag, på uppmaning av sekreteraren i Seniordansledarna i Finland rf Essi Funck (föreningen grundad redan 1985), att undersöka möjligheterna att hitta en lämplig lokal. Efter sju sorger och åtta bedrävelser (och även avog inställning från endel pensionärers sida) kan jag meddela att:

Musiksalen i vår simhall är reserverad för Sökö Seniordansare varje måndag kl. 10 - 12, från den 17 mars till 26 maj 1986. Gratis. Essi Funck och Marita Rolin finns på plats med musik och minst 5-års vana att instruera nybörjare.

Alla är välkomna med. Seniordans är "bra för kroppen och knoppen". Simhallskortet med och gymnastiktossor.

Nu frågar jag: Vill Sökö klubben överta denna verksamhet i sitt namn? Klubben får allt "färdigt på en bricka". Jag är glad om jag kunnat vara till nytta i inkörningskedet.

Med vänliga och dansanta hälsningar, Ethel Marnila"

Men styrelsen ansåg, att klubben åtminstone ännu i detta skede inte kunde ställa sig som ansvarig arrangör för denna verksamhet, dels för att det inte klarlagts vilka kostnader den kunde dra med sig i fortsättningen, och dels för att klubbens styrelse inte kontaktats förrän alla praktiska åtgärder redan vidtagits. Så Marnila fick lov att vänta...

Från utfärd till Anjalankoski 28.5.1987

På Kisakallio 10.9.1988

Julfest på Mataskär 30.11.1988. Operan Junicunda. Fr.v. Marja Keinänen, Märta Lönnroth, Leone Winqvist, och Sara Winqvist.

På Herrö 18.7.1989

På Herrö 18.7.1989. Korvgrillning med baktill fr.v. Fanny Nyberg, Toini Lindström, Anna Mattson, framme Marja Keinänen och Hjördis Nieminen

Vid Bomba 10.9.1988

Tiden efter 1986. Klubben flyttar in till Sökö servicehus

Efter att ha haft sin verksamhet förlagd i trånga utrymmen, kom så den efterlängtade dagen då klubben kunde flytta in i det splitternya servicehuset. Första mötet på Sökö servicehus hölls den 1.11.1989. Här följer några utdrag ur protokollet som skrevs av Gunvor Jalanka.

" Protokoll fört vid Sökö pensionärsklubbs möte onsdagen den 1.11.89 kl. 14 i Sökö servicehus.

Närvarande: 51 medlemmar.

Ordföranden hälsade välkommen till denna nya omgivning för våra möten, och hoppades att vi skall trivas och bli hemmastadda. Allting känns ju ovant i början och det visade sig att endel tagit miste på både tid och plats trots notis i Hbl.....

...Till inledningssång valdes Var gång vi kommer samman blir livet som en fest. Det var premiär för den sången, men nästan alla försökte dock efter bästa förmåga delta med själ och hjärta.

Kostervalsen kändes däremot mera bekant och lät mera fullödigt....

...Kaffeserveringen här i servicehuset löper smidigast om vi beställer både kaffe och tilltugg från caféet såsom vi har gjort i dag, och alla tycks vara överens på den punkten. Det kändes kanske litet stökigt med de cirkulerande termoskannorna , men det ordnar sig till nästa möte...

...Arne Hellbom hade igen knåpat ihop en mångsidig frågelek , det var kluriga frågor, och endel borde man ju ha kunnat svara på, men just då brann inte lyset. Det var Eilers bord som denna gång tog första priset.

Till sist hann vi ännu med vinstfördelningen i lotteriet, det blev litet skyndsamt och jäktigt ty vi skall ju vara ute ur huset prick kl. 16,00 därefter stängs och låses allt...

....Efter denna första konfrontation med Sökö servicehus, då allting kanske ännu kändes främmande, kommer fortsättningen säkert att löpa smidigare, och vi kommer att trivas och ha det trevligt och glatt när vi kommer samman, sist och slutligen beror ju hela stämningen på vars och ens egen inställning, så låt oss ta till vårt valspråk sångens ord: Var gång vi kommer samman blir livet som en fest..."

Och det skulle bli mera fester. Denna gång en julfest på Mataskär den 30 november 1988. Här Margareta Bygglin:

" Vi åkte abonnerad buss, som startade kl. 12 från blomkiosken, plockade upp festdeltagare vid olika hållplatser och kom fram i mycket god tid. Först samlades vi i det lilla kapellet och kl.13 då julfesten var utsatt att börja hälsade vår ordförande Hjördis oss alla hjärtligt välkomna och hoppades att vi skulle ha några trevliga och matglada timmar tillsammans.

Vår alltid lika välsjungande sånggrupp bjöd oss därefter på ett axplock ur sin repertoar, som i högsta grad höjde julstämningen. Småningom förflyttade vi oss till matsalen, där Mataskärs kokkunniga personal serverade oss en utmärkt julumåltid vid vackert dukade bord. Det var mycket belåtna matgäster, som med god aptit tog för sig av husets möra skinka och välgräddade lådor. Från det matbordet behövde nog ingen gå hungrig.

Vi samlades igen i det lilla kapellet. Hildur Sahlström läste för oss något, som man nästan kunde kalla en julbetraktelse, vilken hon från olika källor själv sammanställt. Så här, i det lilla kapellet stämde hennes program verkligen våra sinnen till andaktsfull förväntan inför årets största högtid.

Så sjöng vi tillsammans många kära julsånger innan vi igen samlade oss i matsalen, där vi serverades gott kaffe och alldeles underbart goda fyllda kakor. Varenda en av oss förenade sig helhjärtat i det tack Hjördis framförde till Mataskärs två värdinnor när hon till envar av dem överlämnade ett litet julblomster.

Men det blev program igen. Fyra av våra sjungande och dramatiskt begåvade medlemmar framförde en opera med alla ingredienser av ljuv prinsessa, hennes hjärtanskär, dennes rival samt svärdbeväpnad fader kung, som på ett rätt våldsamt sätt såg till att allt slutade som det var meningen. Ack ja, sällan har vi väl sett våra klubbmedlemmar skratta så hjärtligt som under detta händelserika drama. Det är intet under att det fanns de som sade, att det var första gången de verkligen förstått en opera. Mirre, Märta, Leone och Sara skall ha tack för en oförglömlig föreställning.

Men ännu återstod det, som naturligtvis alltid hör våra julfester till, nämligen julklappsutdelningen.

Denna förflöt den här gången utan missöden. Alla som bidragit till julgubbens korg fick ett paket, som

öppnades med spänning och packades in igen för att föras hem när vi om en stund äntrade vår buss igen för att åka till den hållplats som låg närmast hemmet."

1987

Margareta Bygglin skriver:

" Berättelse över Sökö pensionsärsklubbs verksamhet under år 1987

Verksamheten inleddes med klubbmöte den 7 januari och avslutades med julfest den 9 december. Ordinarie klubbmöten har hållits sammanlagt 16 gånger i församlingssalen i Sökö kapell, vartill kommer samlingen till årsmöte den 21 januari och julfest den 9 december. Intresset för sammankomsterna har varit livligt och antalet närvarande varje gång rört sig kring 50, vid några tillfällen närmare 60.

Vid årets utgång var 105 medlemmar inskrivna i klubben. Detta betyder en minskning med tre sedan senaste årsskifte. Liemannen har under året skördat fem av våra medlemmar, två har anmält önskan om att avgå, men i stället har vi till vår glädje kunnat anteckna fyra nya medlemmar.

Styrelsen, som valdes vid årsmötet den 21 januari 1987 har haft följande sammansättning:

Ordförande: Hjördis Nieminen

Viceordförande : Seidi Karlsson

Sekreterare : Margareta Bygglin

Kassör: Mia Wahlström

Ordinarie ledamöter: Gunvor Jalanka, Lennart Löfström, Gretel Lönegren, Gösta Winqvist

Suppleant: Toini Lindström

Revisorer: Marja Keinänen, Margareta Klärck

Revisorssuppleant: Maria Rasehorn

Styrelsen har under året sammanträtt 9 gånger.

I Esbo Pensionärens styrelse har klubben representerats av sin ordförande Hjördis Nieminen med viceordföranden Seidi Karlsson som suppleant.

Vid ordinarie klubbmöten har alltid givits information om kommande aktiviteter. Programmet har i övrigt kunnat bestå av uppläsning av dikter, kåserier, reseberättelser eller referat, pianomusik, sångframträdanden, sketcher, frågelek, allsång och lotterier. Flera gånger har mötesdeltagarna via diabilder och sakkunnig muntlig framställning fått göra intressanta resor eller åhöra nyttiga föreläsningar. I några fall har utomstående förmågor anlåtats. Vid varje möte har gott kaffe och smakligt tilltugg serverats av tjänstvilliga värdinnor. Som speciellt glada interna tillställningar med rikhaltigt program bör nämnas klubbens gemensamma födelsedagsfest den 25 november för årets 75-, 80- och 85- års jubilarer samt klubbens egen julfest på Mataskär den 9 december.

Förutom vid ordinarie möten har klubbmedlemmarna träffats vid många olika tillfällen. Nämnas kan vårutfärden till Kymmenedalen den 28 maj, friluftsliv sex gånger under sommaren på Hanikka-stugen, båtutflykt till Herrö den 16 juli, gemensamma teaterbesök samt i Esbo Pensionärens regi vinterdagen på Haiko, utfärder till Syvälampi och Korpilampi, temadag, teaterresa till Stockholm, sommardagen i Ekenäs, teaterbesök på Lurens, föreningens 15-års fest på Garden hotell i Hagalund och den traditionella julfesten på Dipoli samt en decemberkryssning till Stockholm. Även i

Pensionärsförbundets jubileumskryssning i september deltog medlemmar från vår klubb.

Likaså har klubbmedlemmar aktivt deltagit i två konditionsdagar på Solvalla och två Kisakallio-läger.

Ännu kan nämnas Esbo Pensionärens basar på Logen till vars genomförande Sököklubben medverkade både med lotterivinster och praktiskt arbete.

Vår sånggrupp har genom flitiga övningar utvecklats till en välsjungande kör som ofta förgyllt våra träffar och t.o.m. framträtt i större sammanhang. Några klubbmedlemmar har fortfarande tillsammans bedrivit engelska språkstudier och som ett bevis på aktiviteten inom klubben må nämnas att ett mycket stort antal av dess medlemmar intresserat följt med föreläsningar och diskussioner i det Pensionärsuniversitet, som Esbo Arbis ordnat i Hagalund och likaså deltagit i andra Arbis-aktiviteter, bl.a. den varje vecka återkommande seniordansen i Sökö. Många är också de klubbmedlemmar som utför ett uppoffrande humanitärt arbete både inom Esbo svenska församling och i form av privat

väntjänst.

Styrelsen önskar, då den nu nedlägger sitt mandat, hjärtligt tacka alla sina medlemmar för intresse och aktiv vilja att göra samvaron inom klubben till en efterlängtd avkoppling från vardagens enahanda.

Sökö den 20 januari 1988.

Å STYRELSENS VÄGNAR

Hjördis Nieminen ordförande Margareta Bygglin sekreterare "

1989

Det blev år 1989, och om klubbens sommarfröjder berättar den outtröttlige Margareta Bygglin: " Längtsansfullt tänker säkert de flesta av oss tillbaka på den gångna sommaren, som ju var både varm och solig och egentligen ganska lång. Den började ju redan i god tid på våren och fortsatte sedan vecka efter vecka genom juni, juli och augusti. Då och då slog visserligen åskguden Tor på trumman och vred på vattenkranen, men en liten uppfriskande dusch behöver ju både växtlighet, djur och människor ibland.

Det där med att sommaren började ovanligt tidigt kunde bl.a. vi Sökö pensionärer nog samt konstatera onsdagen den 24 maj, när vi begav oss på sedvanlig vårutfärd, denna gång till Tammerfors. Vi var väl cirka 30 till antalet som åkte iväg med Tylliläs fina buss med en av deras allra trevligaste chaufförer vid ratten. Ett första uppehåll gjordes i det natursköna Sääksmäki, där vi avnjöt gott kaffe i det välskötta kaféet, många av oss ute på den sommarvarma terrassen med utblick mot ett vackert insjölandskap.

Men vi hade en tidtabell att följa och färden fortsatte mot Tammerfors. Vårt första mål där var Särkänniemi nöjespark, där vi i samlad tropp sökte oss till delfinariet. Det blev en verkligt trevlig halvtimme att följa med dessa kloka och väldresserade djurs uppvisning i den stora bassängen, deras lek med bollar, hopp genom ringar, kullerbyttor och båtboisering. Vattnet stänkte och publiken var förtjust.

Så vandrade vi i sakta mak upp till Näsinneula, den långsamt roterande restaurangen på toppen av ett enormt högt torn (hur högt det är berättades säkert, men vem kan nu komma ihåg allt). Här uppe, just under himlapällen serverades vi lunch, som nu var så där mitt emellan, ingenting att skryta med men egentligen inte något att klaga över heller. Kanske hade vi väntat oss något lite mera förstklassigt både vad mat och servering beträffar för det rätt höga pris vi betalade för vår måltid, men allt uppvägdes av den vidunderligt vackra utsikten över olika delar av Tammerfors, över Pyhäjärvi och Näsijärvi, när blicken nästan omärkligt förflyttade sig från väderstreck till väderstreck.

Efter lunchen vandrade vi igen ner till vår buss på parkeringsplatsen och möttes där av en kunnig och vänlig guide. Under hennes ciceronskap åkte vi först till Tammerfors domkyrka, denna i nationalromantisk stil av Lars Sonck ritade granitkapelse. De förnämsta sevärdheterna inne i kyrkan anses väl vara Hugo Simbergs berömda läktargirlander Kransbärarna och Magnus Enckells altarfresk Uppståndelsen.

Vår guidade färd fortsatte genom staden, där viktigare byggnader utpekades, upp till den lummiga Pyynikkiåsen, till Pispala genom dess pittoreska gränder. Denna stadsdel, tidigare bebodd av fattig arbetarbefolkning, är numera eftertraktad miljö för penningstarka stadsbor som betalar skyhöga priser för de i tiden med svett och möda odlade och planterade små tomterna med sina anspråkslösa byggnader, som nu saneras, moderniseras och tillbyggs. Pispala, som ännu för något decennium sedan var boplatz för de små och fattiga i samhället har numera blivit en av de finaste och mest statusfyllda stadsdelarna i industristaden Tammerfors.

Efter den intressanta rundturen vände vi kosan hemåt igen. Ett litet uppehåll gjordes i Riihimäki, där alla som så önskade kunde släcka sin kaffetörst i glasbrukets kafé. Därefter var det raka spåret hem till Esbo. När vi skildes åt vid de olika hållplatserna var nog den allmänna uppfattningen att en bättre avslutning på vårterminen hade vi Sökö pensionärer inte kunnat önska.

Detta var alltså i maj, men den vackra sommaren bara fortsatte. Många av klubbens medlemmar träffades då och då i Hanikkastugan, njöt av sol, värme och Guds fria natur. En gång förenades träffen

med en gemensam måltid på Mataskär, också en utflykt till Herrö företogs, men just då råkade det faktiskt vara en av sommarens få kyliga och blåsiga dagar, tyvärr.

Ett sommarevenemang, som ännu måste noteras är besöket på Söderkulla friluftsteater i Sibbo. Tillsammans med övriga Esbopensionärer hade vi tillfälle att se det danska vikingaspelet "Björn den blodige". Det blev en verklig upplevelse. Den enorma friluftsscenen gav utrymme både för hus, skådespelare, statister och inte minst vackra hästar. Det var ett spännande skådespel, som gav oss en bild av hur vårt germanska brödrafolk danskarna levde, intrigerade, slogs och älskade för över 1000 år sedan. Skådespelet byggde ju på sago-omspunna historiska fakta. Ja, detta var väl ungefär huvuddragen av de möjligheter till nöje och avkoppling vi Sököpensionärer haft för att ytterligare förgylla den underbara sommaren 1989. "

Understöd

Esbo stad var givmild på den tiden. År 1989 erhöll klubben bidrag av staden för inalles 3 433 mk. Av dessa pengar använde klubben 2 800 mk för bussresor till Tammerfors Särkänniemi och Ekenäs marknad. För att ordna en ordentlig fest för klubbens 75, 80, 85 och 90-åringar gick det åt 233 mk. Julfesten subventionerade staden med 400 mk. Av klubbens egna medel förbrukades till dessa evenemang 2 300 mk. Detta enligt en redovisning som gjordes av Hjördis Nieminen och Margareta Klärck.

1991 klubben fyller 15 år

Så blev det dags för ett jubileum igen. Denna gång fyllde klubben 15 år och det firades med en fest den 16 oktober på Hanaholmen. Leone Winqvist skriver:

" Det var med glada förväntningar klubbens pigga pensionärer steg på bussen. som styrde färden mot Hanaholmens kurscentrum, där jubileumsfesten skulle börja kl.14.00. När vår glada chaufför Kalevi Snäll samlat upp alla som väntade vid vägarna var bussen fylld till sista plats.

På Hanaholmen hälsade klubbens ordf. Anna-Lisa Randström välkommen. En varm och hemtrevlig stämning mötte oss och den steg ytterligare sedan alla intagit sina platser vid de vackert dekorerade borden och en välkomstsskål tömdes med önskan om en glad fest. Följde så hälsningsord av Anna-Lisa Randström som i sitt tal konstaterade att 15 år av en klubb inte är någon hög ålder, men ändå som pensionärsklubb väl värd att firas. Hon var glad över att medlemmarna så talrikt samlas till möten och tyckte sig märka att de trivs tillsammans och behöver den avkoppling klubben kan erbjuda dem.

Klubbvisan sjöngs unisont och därefter följde historiken. Gunvor Jalanka hade sammanställt en historik över klubbens 15- åriga verksamhet. I den berättade hon utförligt om verksamheten ända från den tid klubben bildades i samråd med svenska församlingen. Initiativtagare var Harriet Wahlsberg. Klubben samlades då i församlingens lilla lokal på Övergårdsgränden. Numera är klubben ansluten till huvudföreningen Esbo svenska pensionärer rf och arbetar i Sökö servicehus.

Genom den välskrivna och utförliga historiken väcktes många minnen till liv, i synnerhet för dem som varit med nästan från början. Personer, redan för länge sedan bortgångna, passerade revy för vår inre blick och väckte en saknadens känsla - Ett varmt tack Gunvor.

Hedersmedlemmar 16.10.1991. Fr.v. Anna Mattsson, Hjördis Nieminen, Toini Lindström och Seidi Karlsson.

I anslutning till 15-årsjubiléet nominerades fyra hedersmedlemmar: Hjördis Nieminen, som varit styrelseledamot i Sökö klubben i tio år. Ordförande har hon varit i sex år och viceordf. i tre år. Anna Mattsson, som varit med ända från början. Hon var klubbens första sekreterare, ett uppdrag som hon hade i sex år. Seidi Karlsson, med nio års styrelseuppdrag därav fem år som viceordförande samt Toini Lindström som arbetat i nio år inom klubben, bland annat som viceordf, sekreterare och styrelseledamot.

De blev alla omkramade av Anna-Lisa och Gunvor, fick var sin ros och massor med applåder som tack för sina förtjänster.

Sånggruppen: fr.v. Anna-Lisa Randström, Saga Söderholm, Märta Lönnroth, Marja Keinänen, Sara Winqvist, Meri Stenman och Leone

Jarl Mattsson, som så villigt bidragit till programmen med sina diabilder blev ihågkommen med en ros och varma applåder av de närvarande.

Efter hyllningarna uppträdde sånggruppen med tre sånger: Vak upp kring hundramila stränder, Vem är du fria och klara ton, samt en tysk folkvisa Sjung. Även sånggruppens medlemmar fick var sin ros.

Svenska pensionärförbundet verksamhetsledare Jerker Nyberg kommer med gratulationer som mottas av klubbens viceordf. Seidi Karlsson och ordf. Anna-Lisa Randström.

Sedan förklarades ordet fritt och klubben fick motta många uppvaktningar. Först i raden kom Svenska pensionärförbundet representerat av Jerker Nyberg.

Esbo svenska pensionärer rf uppvaktar. Fr.v. kassör Monica Päivänkari, ordf. Kurt Wahlstedt, sek. Ethel Blomander samt Seidi Karlsson och Anna-Lisa Randström

Sedan kom Esbo svenska pensionärsförening genom Kurt Wahlstedt. Följde så alla föreningens klubbar: Alberga, Dalsvik, Hagalund, Gröndal, Gäddvik-Mattby, Kirsti, Kyrkoby samt Köklaks som uppvaktade med ett telegram.

Varma ord yttrades av de uppvaktande representanterna och vackra blomsterbuketter överräcktes till Anna-Lisa och Gunvor som tog emot hyllningarna. Som gåva av Esbo pensionärsförening fick klubben en gästbok som cirkulerade under kvällens lopp.

Om alla skrev sitt namn i boken blev det 74 namnteckningar. Så många deltog nämligen i festen. Tiden gick och det blev dags för middagen. Med god aptit försåg sig alla från det rikliga smörgåsbordet. Varmrätt och dessert serverades och middagen avslutades med kaffe. De värmande dryckerna fick var och en själv stå för, allt det övriga bestod klubben vilket uppskattades högt.

Mellan tuggorna fick vi lyssna till Margareta Bygglin, som skrivit ett långt kväde om klubben och dess medlemmar. Många fick sitt beteende och sina egenskaper belysta på ett humoristiskt sätt och lockade fram igenkännande leenden. Kanske undrade någon om det verkligen är sådan andra uppfattar mej. Hennes kväde fick rungande applåder. Bra gjort Margareta.

Ett roligt inslag i programmet var också Kurre Wahlstedts lilla sketch. Han berättade sagan om Rödluvan. Med hjälp av en fingerdocka som föreställde Rödluvan fick han fram både mormor och vargen och åter igen Rödluvan, då sagan slutade lyckligt.

Så var det tur för publiken att klara strupen med allsång. En glad låt, Känn dig precis som hemma, till melodin Dansen den går på Svinnsta skär klingade piggt och glatt, samt Här är gudagott att vara, för gudagott kändes det ju också bland vänner och bekanta.

Märta Lönnroth och Marja Keinänen i sketchen "Vi är lite bakom flöte båda två".

Sist på programmet var Marja Keinänens och Märta Lönnroths sångprogram. De sjöng en lång dikt om två ungmör som var lite bakom flöte båda två. Marja och Märta fick rungande applåder för sitt uppträdande.

Festen började lida mot sitt slut, och som avslutning sjöngs Sista visan. Kl. 17.15 väntade bussen, som skulle föra oss hem igen. Nöjda, mätta och belåtna gick vi ut i det litet ruggiga höstvädret. Men, med den varma stämningen inom oss glömde vi bort att hösten var kommen. Längre skall vi bevara minnet av vår glada samvaro.

Ett varmt tack till styrelsen, med Anna-Lisa och hennes make Fred i spetsen, som burit ansvaret för denna i allt lyckade 15-årsjubileumsfest."

Utfärder 1990 -1997

Under dessa år gjorde klubben bl.a. följande utfärder och resor: Hangö, Veikkaus Oy, Ekenäs marknad och Tetrapak Ab 1990, Sjundeå, Pickala, Borgå med Brunbergs och rundtur på Kråkö 1991, en julresa till Forssa och Humppila 1992, en vårutfärd till Lovisa och Finska Socker Ab 1993, hemlig resa till Sammatti och Parikkari torp och senare till Fiskars 1994, Lojo Kalkbruk med Tytyri gruva 1995, Somerniemi med Hiidenlinna och Marskin maja 1996, Hemlig resa till Tavastehus 1997.

Utfärd till Herrö 17.7.1991

Klubbens seniordansare 27.3.1992.
Ledarinna Gunvor Nyström.

På Hanikka sommaren 1996 fr.v. stående Kaj, Meri, Agnes, Helga, Gretel, Gullveig, Cisse, Hilding och Maire. Sittande Dagny, Fanny, Marja och Märta.

På Hanikka

ESP julfest 27.11.1996. Lucia med tärnor. Fr.v. Marja, Meri, Maire, Märta, Leone och Anna-Lisa.

Klubbens första sekreterare
Anna Mattson på 90-årsdagen 18.6.1997

Från en hemlig resa. Lunch på Vanha Norri.

Pensionärsträffen i Ingå på Gammelgården 1996.
"Vi har alltid lika roligt i vår pensionärsklubb" säger ordföranden för Sökö pensionärsklubb Anna-Lisa Randström t.v. Bredvid henne sitter Gretel Lönegren, Marja Keinänen, Hjärdis Nieminen och Dagny Jansson. Mitt emot vid ändan sitter Fred Randström, Marita Nordling och Maire Lindroos.

Klubben fyller 20 år, 1996

I anslutning till 20-årsfesten skriver Christine Gammals följande:

"Ack den som vore 20 år ung, dubbelt så vacker, hälften så tung. Det kan väl en och annan tänka nu och då. Men vad är väl då 20 år?"

För oss evigt unga pensionärer är det nog ändå en rätt lång tid. En del av oss har varit med ända sedan klubben startade för tjugو år sedan. Andra har haft förmånen att komma in i en redan färdigt väl fungerande klubb, med glada utåtriktade personer. Ingen känsla av s.k. "klickbildning" har vi känt av, vi som kommit med nu först på senare år. Varmt välkomna har vi med det samma blivit.

Själv upplevde jag inte vårt 15 års jubileum, men har läst det fina festtalet, och med det kan jag då absolut inte tävla. Det är svårt för mig att gå in på alla personligheter i klubben. Har tyvärr inte ännu hunnit bli så väl bekant med er allihopa under mina år i klubben. En del medlemmar har vi mist på grund av hög ålder och sjukdom under de senaste fem åren. Men lyckligtvis har vi även fått nya.

Det jag dock vill nämna är att klubben nog är ett stort tack skyldig vår nuvarande ordförande Anna-Lisa Randström och hennes hjälpreda och make Fred. Oberoende av hur fin ordförande en klubb än har, så visst är det med medlemmarnas hjälp klubben blir vad den är. Det är ni alla som tillsammans byggt upp detta fina kamratskap. Utan er som så villigt ställt upp på såväl klubbmöten som utfärder och teaterbesök, skulle klubben ej vara vad den är.

Det är mycket som skett under de senaste fem åren. De tidigare 15 åren hörde ni redan om på senaste jubileum. Vi har gjort våra hemliga resor. Där har Anna-Lisa och Fred igen gjort ett gott arbete med att på förhand åka igenom rutterna och sett till att allt klaffar.

Inte heller glömmar vi bort vår fina sånggrupp som så många gånger glatt oss med Marja Keinänen som primus motor. Märtha Lönnroth och hennes skådespelarkamrater har fått oss att skratta gott mången gång. Vi har spelat bingo med Kaj Ahlgren, dansat och umgåtts med Ingå pensionärerna och mycket mer. Olika föreläsare med fina diabilder har vi också hunnit höra och se. Bl.a. Georg Mäkinen

med Aurora Karamzin, Kristina Homén som fått oss att jumppa rätt, Carita Thomasson-Tammi med sin Quilting, Margareta Pietikäinen med dagsaktuell politik, konsumentrådgivare Kati Lyytikäinen och Meritas 4 damer med bankaktuellt har vi även hört. Och så har vi sett och hört näpna Lucior, Märtensbrokolans kör, dagis och så mycket mycket mer. Medlemsantalet har lite sjunkit i klubben. Detta beror delvis på att medlemmar som ej mera ville betala medlemsavgift senaste vår gallrades bort, och naturligtvis även genom att det gått bort några medlemmar. Lyckligtvis har vi hela tiden fått nya medlemmar också. Herrö har vi besökt alla år. Ibland i egen regi, emellanåt tillsammans med andra klubbar.

Hanikka har varit verkligt välbesökt på somrarna, likaså kaffestunderna i Servicehuset på onsdagarna. Våra möteslotterier samt basarerna har sett till att vi fått pengar in till klubben. Det är många bussturer som blivit betald genom detta. Seija Ryytänen har sett till att vi fått kaffe under mötena, frånsett en kort tid då hon jobbade annonstans och klubbmedlemmarna då själva hjälpte till med kaffet. Otaliga teaterbesök har vi gjort under åren med bl.a. Spelman på taket, Cabs-revyer, Änglar på Broadway och de flesta Fallåkerpjäserna. Därtill Finlandiahuset med sin Nyländska afton.

Styrelsen för i år: Anna-Lisa och Fred Randström, Gullveig Stigell, Carita Thomasson-Tammi, Marita Nordling, Marianne Winter, Maj-Lis Ljungman och Christine Gammals.

Vi tackar er allihopa för gott samarbete samt förstår för att ni ställt upp på denna vår kombinerade födelsedags/jubileumsfest.

Alla vill vi förstås även tacka våra tidigare ordförande; Hans Lundell 1976 -1979, Johan Nyman 1978 - 1980, Gunhild Sundberg 1981 -1982, Johan Nyman 1983, Hjördis Nieminen 1984 -1989 och vår nuvarande ordförande från 1990 framåt Anna-Lisa Randström för allt de gjort för oss."

Två badnymfer på Herrö 1998.
Anna-Brita Söderström och Marita Nordling.

Marita Nordling steker plättar på Hanikka

Året 1998

År 1998 hade klubben följande styrelse:

Ordförande Anna-Lisa Randström , viceordförande: Marita Nordling, sekreterare: Christine Gammals, (vicesekreterare: Marianne Winter), kassör: Gullveig Stigell, vicekassör: Carita Thomasson-Tammi. Ledamöterna var; Inger Grönroos, Fred Randström, Heidi Valve samt Carl-Åke Wennström. Dessutom valdes utanför styrelsen Maj-Lis Ljungman till bokförare.

Under året 1998 var klubbens verksamhet i stort sett den samma såsom under tidigare år, med undantag för en tråkig schism då nästan hela styrelsen avgick den 2 september. Klubben fortsatte sedan med en decimerad styrelse på 3 personer med Anna-Lisa Randström som ordförande, Carl-Åke Wennström som sekreterare och Fred Randström som kassör. Maj-Lis Ljungman kvarstod som bokförare.

Under året var det många program av skiftande slag: ett föredrag om Sököviken, visning av dia-bilder från Singapore och Thailand, bingospel , trollerikonster, sång av den egna sånggruppen, föredrag om politik och Esbo-frågor, sketcher uppförda av Märta Lönnroth och Marja Keinänen och videofilm från hemliga resan. Rainer Erlund berättade om ett tragiskt människoöde.

I slutet av året 1998 hade klubben 76 medlemmar.

Året 1999

Tiden gick och verksamheten fortsatte i samma stil. År 1999 skriver Christine Gammals i sin årsberättelse följande:

" Verksamhetsberättelse för Sökö pensionärsklubb året 1999

Vid årsmötet den 13.1.99 valdes Marita Nordling till ordförande. Till styrelsen invaldes Carl-Åke Wennström, Christine Gammals, Maj-Lis Ljungman, Gullveig Stigell och Heidi Valve. Till revisorer för verksamhetsåret 1999 valdes Fanny Nyberg och Torhild Mether. Suppleant Ruth Norrgård. Under mötet 24.1.1999 invaldes Inger Grönroos och Berit Engberg till styrelsen.

Klubbmötena har hållits regelbundet var annan vecka, vanligtvis i Sökö servicehus med olika program. Teaterbesök, utflykter och sommarträffar har även ordnats.

Vid ingången av året hade klubben 76 medlemmar.

Nya medlemmar: Berit Engberg och Brita Högborg. Meri Nyberg och Maj Lis Wikström skrevs ut under året. Anna-Lisa och Fred Randström skrev ut sig från klubben. Nuvarande medlemsantal 72.

Vi hedrade minnet av våra avlidna medlemmar Eiler Eriksson, Maja Stina Meriluoto...

...Under året hade vi 15 klubbmöten, 2 basarer, utfärd till Vanda, samt till Kiala gård och julfest.

Under sommaren träffades 47 medlemmar på Hanikka, 39 på sommarkaffe och 12 gäster på Herrö. Styrelsen sammankom 7 gånger. Deltagarna var c:a 25-30 per möte.

Året 1999 inledde vi med årsmöte. Sen har klubbmötena följt med diverse olika program bl.a. frågetävling, föredrag om väder och vind (el Niño), allsång, seniordans, hattfest med Hagalundklubben, besök hos Benita Åkerlund. Hösten fortsatte i samma stil. Märtha Lönnroth har kåserat, vi har sett videofilmer tagna av Carl-Åke Wennström, kyrkoherde C-G Henricson har besökt klubben, likaså Margaretha Pietikäinen och naturligtvis har vi firat våra födelsedagsbarn. Under sommaren var vi på Lurens och såg Stockflottarna. Endel klubbmedlemmar var på Svenska Teatern och såg Lokomotivet. På Överensresan till Stockholm fanns även en del av våra medlemmar på plats.

Seijas café uppvaktades på dess 10 års fest av 5 medlemmar.

Vid ESP:s frågesport blev klubben fjärde med laget Fanny Nyberg, Seidi och Claus Karlsson och Carl-Åke Wennström.

Mötena har ofta börjat med sång, vilket vi har Marja Keinänen att tacka för. Sista visan har avslutat mötena.

Ett varmt TACK till er alla som genom er närvaro gjort mötena trevliga, samt till Carl-Åke Wennström som på många sätt bidragit till våra program. Främst är det dock ordförande Marita Nordling som dragit det tyngsta lasset. Tack Marita för detta år.

Christine Gammals sekreterare "

Utfärder 1997 - 2000

Under dessa år företogs fyra utfärder vilka alla togs på video av Carl-Åke Wennström. Filmerna var en programpunkt på höstens första möten och rönste stor uppskattning. Detta var ett nytt sätt att dokumentera verksamheten, vilket icke hade förekommit tidigare.

Utfärderna var:

23.9.1997. Hemlig resa med sightseeing i Tavastehus, rundtur i Aulanko park, lunch på Ellilän kievari, Emil Wikströms museum Visavuori, Kari Suomalainens permanenta utställning samt vingården Lepaa. Anna-Lisa och Fred Randström stod för en mycket lyckad och välplanerad resa.

4.6.1998. Hemlig resa till Heinola med besök på muséet, lunch på värdshuset Mühlenstube, båtfärd till Lahtis. Även denna resa var planerad av Anna-Lisa och Fred.

25.5.1999. Utfärd till Vanda med besök på Hackmans lagerförsäljning, Helsing kyrka, lunch på rest. Nygårds och besök på Laila Pullinens Nissbacka. Researrangör denna gång var Marita Nordling.

31.5.2000. Utfärden gick till Sjundeå kyrka och ett besök med lunch på Alitalon vingård vid Lojosjön. Marita Nordling stod för förverkligandet.

Tiden efter år 2000

Ur verksamhetsberättelsen för året 2000 står det bl.a följande:

" Vid årsmötet den 26 januari 2000 valdes Marita Nordling till ordförande och de övriga medlemmarna i styrelsen blev: Berit Engberg viceordförande, Carl-Åke Wennström sekreterare, Else-Maj Wennström kassör, Anita Bäckman vicekassör, Inger Grönroos ledamot, Brita Högberg, ledamot och Heidi Walve ledamot. Revisorer för verksamhetsperioden 2000 blev Fanny Nyberg och Ruth Norrgård.

7 medlemmar utskrevs ur klubben: Anne-Louise Relander, Maj-Britt Silfverberg, Torsten Nyholm, Meri Nyberg, Maj-Lis Wikström, Margit Westerlund och Torhild Mether.

Manfallet kompensades av 11 nya medlemmar: Börje Ahlström, Allan Ekholm, Brita Ekholm, Samuel Lindgrén, Paula Luoma, Berit Malmsten, Ethel Marnila, Anna-Lisa Randström, Fred Ramström, Gun Sjögren och Benita Åkerlund.

I slutet av året hade vi 78 medlemmar varav 61 kvinnor (78%) och 17 män (22%). Klubbens medelålder var 78 år.

Våra jubilarer detta år var: 70 år: Paula Luoma, Birgit Nordström. 75 år: Marita Nordling, Gunvor Ruuhonen, Hilding Stigell och Marianne Winter. 80 år: Allan Ekholm, Regi Fagerström, Kyllikki Hellbom, Rut Norrgård, Cilla Rantanen, Kate Riska och Saga Söderholm. 85 år: Gösta Winqvist. 90 år: Toini Lindström och Fanny Nyberg.

Under året hade vi 14 klubbmöten. Medeltalet deltagare var 25. Styrelsen har sammanträtt 9 gånger. Under året har vi haft program av skiftande slag på varje klubbmöte. Vi har bl.a. lyssnat på vår egen lilla sånggrupp, sett bilder från Island och USA, spelat bingo, åhört ett föredrag om hur förebygga sjukdomar, gymnastiserat med Nina Mannonen. Dessutom har vi haft en frågetävling, sjungit allsång med Christian Blomberg, lyssnat till Margareta Pietikäinen om åldringarnas framtidsutsikter i Esbo, hört Vivi-Ann Sjögren tala om minnet, sett bilder från Kina, sett en video från vårresan, hört Lars Svedberg tala om teater, sett sketcher av Marja och Märta och hört Carl-Åke Wennström berätta om en resa till Italien.

8.8.2000. Allsång på Hanikka. Ackompanjemang av Carl-Åke Wennström och Christian Blomberg.

På Hanikkastugan har vi varit 7 gånger och avslutade Hanikka-dagarna med allsång ledd av Christian Blomberg och Carl-Åke på dragspel. Antalet deltagare på Hanikkadagarna var i medeltal 11 medlemmar.

Vi har även festat: Vårfest med Köklax med 26 närvarande, födelsedagsfest med 33 deltagare varav 11 var jubilarer och en glad julfest på Oitans med 31 närvarande. Vårens resa gick till Sjundeå och Lojoön där vi besökte en vingård. För att stärka vår ekonomi har vi haft 2 basarer med lotteri. Båda gav ett gott resultat, det blev klirr i kassan!

Kultur har även idkats. Av de teaterföreställningar som våra medlemmar har sett kan nämnas "Smussel" på Lilla Teatern, teaterresa till Tallinn och Robin Hood på Lurens sommar-teater. Dessutom har vi deltagit i en påskfest med Hagalund-klubben, trivselkväll med Ingå pensionärerna, varit på en sångfest på Kannbrobacken samt arrangerat en utfärd med en lätt lunch för hela föreningen till Herrö i september. Med pensionärsföreningen gjorde vi en Överens-kryssning till Stockholm i september. Vid den årliga frågesporten klubbarna emellan fick vi en hedersam nästsista plats. Vårt lag bestod av Seidi och Claus Karlsson, Anna-Brita Söderström och Carl-Åke Wennström. Några medlemmar har deltagit i en kurs för att lära sig använda en dator. Att allt detta har kunnat förverkligas har vi mycket att tacka vår ordförande, styrelse och även klubbmedlemmarna för. Våra klubbmöten har varit väl besökta vilket i stor grad har bidragit till trivseln inom klubben, gett oss hopp om framtiden, stärkt kamratskapen och samhörigheten. Mången har fått en ny vän i år, kanske klubben har varit ett tillflyktsställe i den grå vardag en ensam pensionär upplever. Och just detta är vår uppgift, lära oss att ta vara på de Gyllene Åren! Vi kan med gott mod taga oss an ett nytt år i förvisningen om att allt kommer att gå bra! "

I slutet av år 2000 hade klubben 78 medlemmar, varav kvinnor 61 st eller 78 % och män 17 st eller 22 %. Medelåldern var 78 år. Närvarande på mötena och festerna var i medeltal 25 medlemmar.

Jubileumsåret 2001, klubben fyller 25 år

Så kom det nya millenniet in och på våren 2001 gick klubben in i IT-åldern då Esbo svenska pensionärer rf öppnade sin webbsida på Internet. Sökö pensionärsklubb fick där en egen hemsida på vilken det berättas om klubben, verksamheten och om kontaktpersonerna för dem som önskar bli medlemmar. Föreningens webbsida gjordes av klubbens sekreterare Carl-Åke Wennström. Styrelsen för året 2001 hade följande sammansättning: ordförande Marita Nordling, vice-ordförande, Berit Engberg, sekreterare Carl-Åke Wennström, kassör och bokförare Else-Maj Wennström, vicesekreterare Inger Grönroos samt vicekassör Berit Malmsten. Medlemsantalet var 79 i början av året.

Årets utfärd gick denna gång 6 juni till skärgården. Först till Kasnäs via Kimito och sen med färjan över till Hitis. Denna utfärd dokumenterades på video av Carl-Åke Wennström med visning på första höstmötet.

Under sommaren pågick en fototävling, öppen för alla medlemmar. Vinnarna utsågs av en expert och prisutdelningen skedde 17 oktober.

Den 1 september 2001 hade klubben 79 medlemmar, varav kvinnor 61 st eller 77 % och män 18 st eller 23 %. Medelåldern var 77 år.

Charad på vårfesten 30.5.2001.
Fr. vänster: Programledaren Carita Tammi, Vampen
Christine Gammals, Åsnan Marita Nordling och Rövaren
Berit Engberg. Anna-Brita Söderström löste gåtan, VÅR

Slutord

Sökö pensionärsklubb har levt sina 25 år med en verksamhet som har uppfyllt de fordringar som kan ställas på en pensionärsklubb. Verksamheten har varit mångsidig, men en viss avmattning har kunnat konstateras under de senaste åren. Entusiasmen är kanske inte lika stor idag som den var i början. Detta kan delvis bero på, att dagens pensionärer har så mycket mera att syssla med och viljan att engagera sig för en klubb kanske inte är så stor idag. Att t.ex. få upp nya ordföranden och personer villiga att arbeta i styrelsen är ett årligen återkommande problem. Men trots detta kommer nog klubben att kunna existera, nya pensionärer uppstår hela tiden, det gäller att få dem över till vår klubb och med i verksamheten.

Vi, alla klubbmedlemmar gratulerar klubben på dess födelsedag och önskar lycka till i fortsättningen!